

NORGES HØYESTERETT

Den 25. oktober 2006 avsa Høyesterett dom i

HR-2006-01816-A, (sak nr. 2006/1103), straffesak, anke,

Den offentlige påtalemyndighet

(statsadvokat Yngve Johs. Andersen)

mot

A

(advokat Gunnar K. Hagen)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Øie**: Saken gjelder spørsmålet om bruk av samfunnsstraff ved domfellelse for legemsbeskadigelse, jf. straffeloven § 229 første straffalternativ.
- (2) Ved Nordmøre tingretts dom 4. januar 2006 ble A funnet skyldig i overtredelse av straffeloven § 229 første straffalternativ og løsgjengerloven § 17. Han ble idømt samfunnsstraff i 45 timer, med en gjennomføringstid på 90 dager, subsidiært 45 dager fengsel. Dommen ble avsagt under dissens. Fagdommeren mente at ubetinget fengsel i 45 dager var en riktig reaksjon.
- (3) Påtalemyndigheten anket over straffutmålingen til Frostating lagmannsrett. Til den domfeltes fordel gjaldt anken også domfellelsen etter løsgjengerloven § 17 (tiltalens post 2). Straffebudet var opphevet på domstidspunktet, og den tiltalte skulle ha vært frifunnet for dette forholdet, jf. straffeloven § 3 andre ledd.
- (4) Frostating lagmannsretts avsa 4. mai 2006 dom med slik domsslutning:
 - ”1. A, født 0.0.1987, dømmes for overtredelse av straffeloven § 229 første straffalternativ til samfunnsstraff i 45 – førtifem – timer med gjennomføringstid på 90 – nitti – dager, subsidiært 30 – tretti – dager fengsel.
 2. Han frifinnes for tiltalebeslutningen post II.”

- (5) Også denne dommen ble avsagt under dissens. En dommer fant straff av ubetinget fengsel i 30 dager passende.
- (6) Påtalemyndigheten har anket til Høyesterett over straffutmålingen og har gjort gjeldende at det bør idømmes ubetinget fengsel.
- (7) *Jeg er kommet til at anken må føre frem.*
- (8) Legemsbeskadigelsen skjedde natt til 21. oktober 2005 utenfor Festiviteten i Kristiansund sentrum, hvor det ble arrangert skoleball. A, som da var 18 år og 4 måneder, kom i krangel med B, og de to ”knuffet” hverandre. A slo B hardt i ansiktet med knyttet hånd. B fikk et to cm langt kutt over venstre øye som ble sydd med to sting. Som lagmannsretten, legger jeg til grunn at legemsbeskadigelsen ligger i det nedre sjikt av straffeloven § 229 første straffalternativ. Bs briller og mobiltelefon ble ødelagt. En politimann var vitne til volden.
- (9) A har erkjent straffeskyld, men husker ikke at han slo B. Han har betalt erstatning for brillene og mobiltelefonen som ble ødelagt, og har bedt B om unnskyldning. Både B og hans far har gitt uttrykk for at de ikke ønsker at A skal tiltales og straffes.
- (10) Samfunnsstraff kan bare idømmes når hensynet til straffens formål ikke taler mot en reaksjon i frihet, jf. straffeloven § 28a første ledd bokstav b. Det klare utgangspunkt er at det ikke skal idømmes samfunnsstraff ved domfellelse for legemsbeskadigelse, se Rt. 2006 side 382 med henvisning til tidligere avgjørelser. Bare når det foreligger særlige omstendigheter, kan domstolene unnlate å idømme ubetinget fengselsstraff.
- (11) Legemsskadens art og omfang samt hendelsesforløpet i vår sak har sterke likhetstrekk med forholdene i avgjørelsen i Rt. 2006 side 382. Til tross for at det forelå klare individualpreventive og personlige hensyn, fant flertallet på fire dommere at ubetinget fengsel måtte idømmes i den saken. Jeg kan da vanskelig se at resultatet kan bli annerledes i vår sak med mindre andre tungtveiende omstendigheter foreligger.
- (12) Lagmannsrettens flertall har blant annet lagt vekt på at A har bedt om unnskyldning og har betalt erstatning. Dette kan ikke alene begrunne bruk av samfunnsstraff.
- (13) Den domfeltes alder på handlingstidspunktet kan heller ikke være avgjørende. Jeg viser her til saken i Rt. 2004 side 1016, hvor en nær 19 år gammel gutt, som blant annet hadde forvoldt en legemsskade, var i ”ein alder som gjer at han i alle fall må ta det fulle ansvaret” (avsnitt 11).
- (14) Jeg finner ikke å kunne legge særlig vekt på at A har erkjent straffeskyld, og peker på at en politimann var vitne til voldsutøvelsen.
- (15) Heller ikke kan disse omstendighetene samlet begrunne at det gjøres unntak fra den klare hovedregel om bruk av ubetinget fengsel som rettspraksis har stilt opp.
- (16) I avgjørelsen i Rt. 2006 side 382 ble straffen satt til ubetinget fengsel i 30 dager. Etter mitt syn bør straffen være den samme i vår sak.
- (17) Jeg stemmer for denne

D O M :

I lagmannsrettens dom gjøres den endring at straffen settes til fengsel i 30 – tretti – dager.

- (18) Kst. dommer **Sverdrup:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (19) Dommer **Endresen:** Likeså.
- (20) Dommer **Rieber-Mohn:** Likeså.
- (21) Dommer **Lund:** Likeså.

- (22) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

I lagmannsrettens dom gjøres den endring at straffen settes til fengsel i 30 – tretti – dager.